

เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่าง นักเรียนไทยพุทธ กับ นักเรียนไทยมุสลิม

ทวี ทิมขำ

เรื่องนี้เป็นผลงานวิจัยของผู้เขียน ในสมัยที่เป็นศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา ภาคศึกษา ๒ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑

๑ บทนำ

ต้นเหตุของการวิจัย

เนื่องจากภาคศึกษา ๒ ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดยะลา บัตตานี นราธิวาส และสตูล มีประชากรส่วน
ใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ก็คือภาษามลายู นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียน
ประถมศึกษา จึงไม่สามารถใช้ภาษาไทยในตอนแรกที่เข้าเรียนได้ สิ่งนี้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการ
เรียนการสอนเป็นอย่างมาก ผลการเรียนของนักเรียนที่เป็นเด็กไทยมุสลิม จึงอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า
นักเรียนไทยพุทธโดยเฉลี่ย ครูผู้ทำการสอนรู้สึกเป็นห่วงในเรื่องนี้มาก ที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นเพียง
บอกกล่าวให้ทราบทั่วกันที่เด็กไทยมุสลิมเรียนภาษาไทยได้ดีไม่เท่ากันนักเรียนไทยพุทธ อาจเป็นเพราะ
นักเรียนไทยมุสลิมมีส่วนน้อยในวิชาภาษาไทย เพราะเด็กพวกนี้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันน้อยกว่า
เด็กไทยพุทธ และเด็กไทยมุสลิมส่วนใหญ่ที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาไม่เคยใช้ภาษาไทยมา
ก่อน หรืออาจจะพูดได้ว่า ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับเด็กไทยมุสลิม แต่อย่างไรก็ตาม จากผล
การเรียนภาษาไทยของเด็กไทยพุทธและเด็กไทยมุสลิม เราไม่อาจตัดสินได้ว่า กลุ่มใดจะมีความสามารถ
ในทางการเรียน เก่ง หรือค่อย หรือทัดเทียมกันเพียงไรหรือไม่ ดังนั้นผู้เขียนจึงคิดว่า น่าจะลองหยิบ
ยกเอาวิชาหนึ่งวิชาใดซึ่งเป็นกลางๆ เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพทางการเรียนของเด็กทั้ง ๒ กลุ่มใน
วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เด็กทั้ง ๒ กลุ่มจะต้องศึกษาเล่าเรียนตามหลักสูตรชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
และภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองสำหรับเด็กทั้ง ๒ กลุ่มอีกด้วย ผู้เขียนคิดว่าเป็นการยุติธรรมพอสมควร

ในการทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ คณะศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา จังหวัดอุทัยธานี^๑ ได้ทำการวิจัยแล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ และได้ส่งผลการวิจัยไปให้กรมสามัญศึกษา ทราบด้วยการวิจัยนั้น เป็นการวิจัยเปรียบเทียบการให้คะแนนระหว่างปีของครู กับการสอบปลายปี ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร ผลปรากฏว่า การให้คะแนนระหว่างปีของครู กับการสอบปลายปี สัมพันธ์กันน้อยมาก^๒ ในปี ๒๕๑๑ คณะศึกษานิเทศก์จังหวัดอุทัยธานี ก็ได้ทำการวิจัยผลการสอบไล่ปลายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ขึ้นอีก การวิจัยครั้งนี้ได้เปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน ของนักเรียนระหว่างโรงเรียน และระหว่างอำเภอเป็นรายวิชา กับเกณฑ์ปกติ และยังเปรียบเทียบผลการสอนของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับกลุ่มโรงเรียนราษฎร์^๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ คณะศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี^๔ ได้วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดลพบุรี และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เป็นรายวิชา

จากการวิจัยที่อ้างมาแล้วนั้น เป็นการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาคู่กันทั้งนี้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จะได้เปรียบเทียบให้เห็นว่า สมรรถภาพทางการเรียนของเด็ก ๒ กลุ่ม คือกลุ่มนักเรียนไทยพุทธ กับกลุ่มนักเรียนไทยมุสลิม มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- ๑ เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของนักเรียนไทยพุทธ และนักเรียนไทยมุสลิม

^๑ ศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา จังหวัดอุทัยธานี : รายงานผลการวิจัยการสอบไล่ปลายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของจังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา ๒๕๐๕ สำนักงานศึกษานิเทศก์ ฝ่ายสามัญศึกษา จังหวัดอุทัยธานี ๒๕๑๐ หน้า ๒๗

^๒ Ibid

^๓ ศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา จังหวัดอุทัยธานี : รายงานผลการวิจัยการสอบไล่ปลายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของจังหวัดอุทัยธานี ปีการศึกษา ๒๕๑๐ สำนักงานศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา จังหวัดอุทัยธานี ๒๕๑๑ หน้า ๒๖-๒๘

^๔ ศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี : รายงานการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ป. ๔ และ ป. ๑ ของจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา ๒๕๐๕ สำนักงานศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ๒๕๑๐ หน้า ๔๒-๔๔

๒ เพื่อต้องการทราบว่า นักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ เรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ผลต่างกันหรือไม่อย่างไร

๓ เพื่อต้องการทราบว่า นักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิม เก่งและอ่อนวิชาใด ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

๔ เพื่อนำผลการวิจัยนี้ไปปรับปรุงแก้ไขในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

๕ เพื่อเป็นแนวทางที่จะศึกษาค้นคว้า วิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการเรียน ของนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยมุสลิม ในหมวดวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ทำการวิจัยผลการสอบไล่ปลายปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ วิชาภาษาอังกฤษ ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๑ ในจังหวัดยะลา โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนประชาบาล ทั้งโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ใน ๔ อำเภอ อำเภอละ ๑ โรงเรียน คือ

๑	โรงเรียนบ้านพะวอน	อำเภอเมือง	จังหวัดยะลา
๒	โรงเรียนยะหา	อำเภอยะหา	จังหวัดยะลา
๓	โรงเรียนบ้านโกตาบารู	อำเภอรามัน	จังหวัดยะลา
๔	โรงเรียนบันนังสตา	อำเภอบันนังสตา	จังหวัดยะลา

คำจำกัดความ

นักเรียนไทยพุทธ หมายถึง นักเรียนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ ในโรงเรียนที่สุ่มมาเป็นตัวอย่าง

นักเรียนไทยมุสลิม หมายถึง นักเรียนไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม ในโรงเรียนที่สุ่มมาเป็นตัวอย่าง

ผลการสอบ หมายถึง ผลการสอบไล่ปลายปีการศึกษา ๒๕๑๑ เฉพาะคะแนนปลายปีเท่านั้น ไม่รวมคะแนนระหว่างปี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

จากผลการวิจัยครั้งนี้จะได้นำไปเสนอต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารการศึกษาของจังหวัดยะลา มี ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์อำเภอ ศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัด เพื่อนำไปพิจารณาปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทั้งครูและผู้บริหารจะได้ทราบความสามารถทางการเรียนของนักเรียนไทยพุทธ และนักเรียนไทยมุสลิมนั้น เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไรบ้าง เพื่อครูจะได้ปรับวิธีการสอนให้ถูกต้องกับเด็กทั้ง ๒ ประเภทนี้

๒ วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของอำเภอ ๔ อำเภอ ๆ ละ ๑ โรงเรียน ในจังหวัดยะลา จำนวนนักเรียน ๑๓๑ คน แยกเป็น ๒ กลุ่ม คือ นักเรียนไทยพุทธ และนักเรียนไทยมุสลิม เป็นนักเรียนไทยพุทธ ๘๓ คน นักเรียนไทยมุสลิม ๔๘ คน (แสดงไว้ในตารางที่ ๑)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ใช้ สศ. ๗ ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ ของโรงเรียน ๔ โรงเรียน ในอำเภอต่าง ๆ ที่เลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑ ใช้คะแนนจาก สศ. ๗ ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ปีการศึกษา ๒๕๑๑ ของโรงเรียนที่เลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

๒ คะแนนที่นำเอามาวิจัยนั้น ใช้เฉพาะคะแนนปลายปีเท่านั้น และแยกเป็นวิชาย่อยๆ ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

(ยังมีต่อ)